

ב"ה

**אין ליכט
פון תורה**

ספר

**נפלאות
רבי נתנאל**

אידיש

306

**הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשמ"ז לפ"ק**

נפלאות רבי נתנאל ז"ל

אזנ פוילען איז אמאל געווען א
גרויסער גביר. א קלונער יוד און
א למדן. א גדול בישראל. מיטן
נאמען רבי נתנאל. ער האט און
זיין נאנטן לעבען קיין קינדער גישט
געהאט נאך אויף דער עלטער האט
איהם זיין ווייב געבוירען א צווייטע.
וויא דא קינדער זענען נאך געווארען
דריי יאהר אלט האט זיין דער פאטער
אלען גענומען און האט זיין ארויף-
געזעצט זיך אויף דא אקסלען און
אוועקגעטראגען און חדר ארצין. דען
זייענדיג א הייסער יוד. א ירא שמים
און לוב האבענדיג דא קינדער האט
ער זיין פון דא פויער יונגער געוואלט
מהר זיין און תורה און מצות. און
אזוי איז געווען זיין שטייגער אלע טאג
ביז דא קינדער זענען אונטער גע-
וואקסען. זענען געווארען נין יאהר

אלט. זיין האבען אלען אנגעהויבען
צו פערשטעקן אז פאר אזעלכע יונגער
פאסט גישט צו רשטען אויף טאטענס
אקסעל און זיין האבען געזאגט אז
דער פאטער זאל זיין מעהר גישט
טראגען. זיין קענען געהן צו פוס.
פון דאמאלס אהן פלעגען זיין שוין
געהן מיט דא פוס. דער פאטער
פלעגט זיין נאך אהן געמען ביז דא
הער און אזוי אוועק פוהרען און
חדר ארצין. עס איז אוועק געלאנגען
א דרייט אידער פויער חדשים. האבען
זיין שוין שכל געהאט צו זאגען טאטע
וואס דארפט דא דין אזוי פויער
בעסעהען. אלע טאג און דער פרוח
און אבענד צו פוהרען און און חמור
ארצין און פון חדר. דא פוסט דאך
א אלטער טאג א מענטש און דא
יאהרען עס איז דאך דיר שווער. פוסט

דאך

ואף א דאנק נאט אינשטאנד אונז
 די דונגען א מענטש א בעהעלפער
 וואס זאל אונז אפמהרען. דער פאטער
 האט זיך געפאלנט און אזוי געמאכן
 אלע מאן פאקטן ער זיך מיט געבען
 א צוואנגענ קאפוקעס זיך זאלען זיך
 האבען צו קויפן אויב עס וועט זיך
 זיך עפעס ווערען. און א בעהעלפער
 פלעגט זיך אפמהרען; און מאה
 געהערט פון דער העם און דער ארבעט
 זענען זיך פערבליי געגאנגען ביי א
 מהר פון פאטערס א קאנטשניע (א
 פערד שטאל) דער זעהערט דא פערד
 און גיט בריאה וואס זיך האבען
 נאך און לעבען נישט געזעהן. האבען
 זיך געפרעגט דעם בעהעלפער ער
 זאל זיך זאגען וואס דאס איז. דער
 בעהעלפער האט זיך געזאגט אז דאס
 זענען פערד צום ריטען. אז מען
 דארף ערגעץ געהן. געשעפמלך אדער
 שפאצירען זעצט מען זיך אויף ריט-
 ענדונ און דאס פערד טראגט אונז.
 מיר ווילען זיך אויף אויס לערנען
 ריטען. האבען דא קינדער געזאגט.
 מיר ווילען פרויען אויב מיר קענען
 ריטען. דער בעהעלפער האט טורא
 געהאט פארן פאטער ער זאל נישט
 שרייען און האט זיך נישט געוואלט
 לאזען. און טאמען קען איך נישט.
 האט ער געזאגט. ער וועט זיך אויף
 מיר פרויערען. זיך און בעס. די קינד-
 דער האבען איהם אבער פלעגטווארען
 און נישט אפגעלאזען ער זאל זיך
 לאזן א ביסעלע ריטען א קלאנע
 וואלע זיך וועלען נישט לאנג
 מערברענגען. גאר פרויען וועלען זיך
 באלד געהן און דער ער זאל גאר
 קען טורא נישט האבען. דער בעהעלפער
 האט זיך נישט געלאזט זיך לאנג
 זעסען און אויפגעזעצט בידע יונגלעך
 אלס

אויף צווייט פערד. האט זיך ארויס
 געפיהרט אונטערען שטאט בעהעלפער
 א שעה ציט און געגאנגען און דער
 אויף סארגען האבען זיך ווידער
 אונטערהערט דאס זעלבע וואס געלעבט
 און האבען זיך שוין פערנוואלט צווייט
 שעה און אזוי האבען זיך וואס וועט ער
 אלס מערד בארעכטשעט. דער בא-
 העלפער האט זיך זאגט אויף זיך אונז-
 שרינגען. ער האט זיך געברויערט. זי
 האבען איהם אבער נישט געהערט פון
 עס איז געקומען אזוי ווייט אז זיך
 האבען דארט פערבראכט א גאנצען
 מאן און נאך און דער נישט געגאנגען
 דער מלמד האט עס נישט געמיינט
 רעכענענדיג אפטר וויל זיך זענען ציט-
 רונע קינדער לאזט מען זיך נישט
 געהן. אדער וויל זיך זענען
 שוין אונטער געוואכסען און זענען שוין
 געקומען אויף א שטייגער דער פאטער
 זאל מיט זיך אלען לערנען אזוי ארום
 האט ער נישט געשקט נאכפאלגען
 און מורע זיך דעם פאטער אז זי
 קומען גארנישט און דער פאטער האט
 אלע פון דעם גארנישט געוואוסט.
 ווילי היום. ווי זי שפאצירען אזוי
 אונטער פערדער און גערטנער
 לויפען הין און צוריק. דען זי האבען
 שוין געקענט גוט ריטען געקענט
 לויפען ווי אמת'ע הולאנער. און
 פערבייגעפארען א גענעראל פון
 קוואליריכען הויף און שפאניען.
 וועלכער איז אהין געקומען צווישן
 אונטער וועלכען איז צופאל. און איז
 איצט געפארען מורק און זיך לאנג
 אהיים אין שפאניען. און ווי ער האט
 געזעהן די קינדער שענע קינדער האט
 זיך איהם זיך פערנוואלט זיך געהען
 צו זיך און האלטען זיך. ערציהען
 אלס אונגען קינדער. וויל ער האט
 אלס

נאָרנישט אָן. דער פּאָטער האָט אַלדאָ
געשויקט זיכען איבער'ן נאָנצען שטאָדט.
אין אלע נאָרעס. אויסגעזוכט אלע
לעכער און געווען אויף אלע שאַסען.
און פֿון זיי איז נישט געווען צו
דערנעהן קיין שפור קינער האָט נישט
געוואוסט וואָס צו זאָגען. רבי נתנאל
האָט אַלדאָ אָנגעטאָן אזאך האָט זיך
געלויבט און אַזש. קלאַנגענדיג אויף
זיין אונגליק. אַ לאַנגע צייט האָט
ער איבער זינע קינדער געטרויערט
און זיך איבער זיי נישט געקענט
טרויסטען:

און די קינדער. קומענדיג און שפּאַניען.
ווי זיי זענען געקומען צו דעם שר
און שטאָדט. האָט ער זיי ווירקליך
אַריינגעבראכט און אַ גרויסע עשירות.
פֿערד צום רייטען האָבען זיי זיך
אומגעקריבען די טייערסטע וועלכע זיי
האָבען גאָר געוואָלט. און שקלאַפּע
זענען פֿאַר זיי געלאָפּען. דאס האָבען
זיי גאָר און דערהייל נישט געהאָט
מעהר אַז דער באַהעלפֿער וואָס פֿאַענט
זיי אונטערפֿיהרען און פֿחד. דען דער
גענעראַל איז געווען איינער פֿון די
גרעסטע און לאַנד דער זייערענטער
פֿון די צווייף קאָרדונאלען וואָס
זיטצען און ערשטען ראַנג פֿון
קווערלובען סענאט. און געווען איז
ביי זיי איינגעפֿיהרט אַז ווען דער קווער
שטאַרפט און לאָזט נישט איבער קיין
ווען וואָס זאָל פֿערגעסען זיין שמעלץ
אַלס קעניג ווערד קווער דער ערשטער
פֿון די צווייף. דער צווייטער געפֿען
איהם ווערד „משנה למלך“ און אַזוי
אַז כסדר פֿערגעסען העכערע ערשער
און יענע צייט איז ווירקליך דער קווער
געשטאַרבען אַהן קינדער דער „משנה
למלך“ ד. ה. דער ערשטער פֿון די
צווייף איז אַלדאָ געוואָרען מלך. און

די

אַלדאָ קיין קינדער נישט געהאָט.
געווען איז ער זייער רייך. אויך דאָ
האָט ער געהאָט אַ סך משרתים. ער
האָט אַלדאָ געשויקט זינע דינער זיי
זאָלען זיי האַפּען. זיי האָבען זיי שוין
געקאָפּט. אַראָפּגענומען פֿון די פֿערד
און געבראַכט צו דעם גענעראַל די
קינדער ווידען. שרייבן. גאר דער שר
דערט זיי אַלץ מיט גוטע. וויכע און זיסע
דבר. ער ווייזט זיי די גרויסע ריכקייט.
וואָס ער וועט זיי געבען. זיי זאָלען
זיך נאָרנישט שרעקען. ביי מיר. זאָגט
ער. וועט איהר זיך פֿרעהליכער ווידען
און מעהר פֿערגענוגען האָבען. איהר
וועט האָבען אַלץ וואָס איינער האָרץ
גרוסט. אויך וויל מעהר נישט גאָר איהר
זאָלט ביי מיר זיין ווי מינע קינדער.
כל מיר עסען. ביי מיר טרונקען ביי
סוף טיש פֿון דאָס שטענסטע און בעסטע.
און נאָך סוף טיש וועט סוף גאנצע
עשירות געהערען צו אייך. דער
באהעלפֿער וואָס האָט זיי בעגלייט
געקענדיג אזא מעשה האָט ער זייער
טראַ געהאָט. עס האָט איהם זייער
באנג געמאָן וואָס ער האָט זיי געלאָזען
נאָנצע טעג אַרומרייטען אויף די פֿעסער
ער האָט אַלדאָ געמאַכט פֿליטה. איז
ענטלאָפּען און צוריק און שטאָדט שוין
מעהר נישט געקומען. אין אָבענד ווי
עס איז געקומען די צייט אַלץ זיי
האָבען בערערפֿט קומען פֿון חדר און
דער פּאָטער רבי נתנאל האָט געזעהן
אַז די קינדער שפּעטונגען זיך און זענען
נישטאָ. האָט ער געשויקט אַ משרת
אין חדר פֿרענען דעם מלמד די מעשה
זאָס ער האָט זיי אַזוי לאַנג. שוין
אַזוי שפּעט און זיי זענען נאָך נישטאָ.
זאָן האָט דער מלמד געזאָגט אַז ער
וואָס גאָר נישט. שוין צוויי חדשים אַז
זיי קומען נאָרנישט ער זעהט זיי

פיהרען. און א קורצע צייט ארום איז אויף דער קלויזער געשטאנען. דער אויבערדערמאנטער שר איז אלזא קיינער נעווארען נאך די ארדנונג פון יענע שפאנישע מלוכה האט א נישטער מלך געהאט דא פולע רעכט צו ענדערען דא שרים וואו אייהם געפעהלט. דער אויבערדערמאנטער קלויזער האט בכן דא צוואה בחורים וואס זענען ביי איהם פער רעכענט געווען אלס קינדער געמאכט פאר דא ערשטע צוואה קארדינאלען איינער איז געווארען „משנה למלך“—וויצעקעניג דער צווייטער דא דרום האנד פון קלויזער. און א קורצע צייט איז אויף דער קלויזער געשטאנען איינער פון דא יונגע לייט דער ערשטער פון דא קארדינאלען איז אלזא קלויזער געווארען און דער צווייטער זיין ברודער. „משנה למלך“ און גענומען פיהרען דא מלוכה נאך דער הדרבה וואו דא פראפעסאָרען האָבען זיין געלערענט. זייער הויז און פאטערליכע צו זיין שטאמען פון יודען האָבען זיין נאך פארנעמען. זייער פאטער רבי נתנאל חסיד איז זיין שוין לאנג און קאפ גישט געלענען. זיין האָבען זיך גערעכנט וואו דעם שר'ס אייגענע קינדער און האָבען אויך גענומען נויט'שע ווייבער:

דער יונגער קלויזער איז אָבער דא בויגען גישט געבעלען געוועזען און זיין האָבען בעשלאָסען צו טאכען א אויפשטאנד ארויס צו געהן אָפֿען גענען דא נישט רעגירונג. און פֿיער ע טער האָבען זיין אויפגעהערט צאלען נאָמען און זענען עפענטליך ארויס געטרעטען מיט קלאָרע דבורים א זיין ווילען גישט זיין אונטערען שוים פון דעם נישט קלויזער. א יונגער א סטארקאטש. און נאך גישט צוהערען אלץ

די אויפרינגע זענען ארויף אויף העכערע מדרגות און דער גענעראל. דער זיבעטער. איז איצט געווארען דער יעקסער. א קורצע צייט שפעטער איז אויף דער קלויזער געשטאנען אַהן קינדער און דער שר איז געווארען דער פֿונפטער. בקיצור און פֿערלויף פון א יאָהר פֿונם זענען פֿריהערדיגע קארדינאלען אַוים געשטאנען. דער שר איז אלזא געווארען דער ערשטער קארדינאל. דאס הייסט: „משנה למלך“ דא צווייטע האנד פון קלויזער. וויצעקעניג. און אלס ער האט געזעהן אז דער אויבערדערמאנטער קלויזער איז אויף א אלטער מאן. האט אויך גישט קיין קינדער און מיט דער צייט קאָן ער ווערען קלויזער. דאן ווען יענער שטארבט פאלט דאך דער גורל אויף איהם האט ער צוגערופֿען די צוויי קינדער און געזאגט פֿאַלגענדעס: זינט וויסען קינדער. ביז היינט האָב איהן אייך אַרץ נאָך געגעבען. איהר זענט געווען פראַנק און פֿריי. און געטאָהן אַרץ וואָס אייער האַרץ האָט געלויבט. איצט אָבער זינט וויסען אז עס האלט נאָהנט דא מלוכה זאָל צו איהן אָנקומען. איהר וועט דארפֿען פֿיהרען דא גאנצע ממשלה. פון היינט אָהן מוזט איהר זיך אלזא אויבערגעבען צו מלוכה אונטערעסען לערנען אלע נויטגע שפראַכען און דא גאנצע סאקסוק וואָס א מלך דארף האָבען זיין האָבען איהם געמוזט צוזאָגען אז זיין געמען אויף זיך צום דעהרען ער האט זיין געדינט גען. פראַפעסאָרען אויבער שפראַך און וויסענשאַפט גרויסע פאָניטוקער. גומע קעס האָבען זיין געהאט. און א קורצע צייט האָבען זיין אַרץ אויסגעלערענט. און האָבען גוט געקענט דא גאנצע סאקסוק וואו מליכים דארפֿען זיך

די קאמטש ארובער איבער פֿיעל הוננים
וואָס זענען געפֿאלען מיט און יוד .
געוואָנערט אויפֿן מיטן וועג . און
מיטען האָט ער יוד אָבער אויפֿגעהאפט
פֿון אַרט . עס האָט יוד געהערט אַ
קריכצען פֿון אַ מענטש אויף דער ערד
וואָס געהט אויס פֿון די וואונדען און
בעט יוד : געוואָלט . דערהרגעט מיך
רעכטעט מיך פֿון מינע שווערע וואונדען
די בוטערע יבורים . ער האָט אַ קוק
געגעבען און פֿענסטער פֿון קאמטש און
אַ מענטש ליגט פֿיעל און וואונדען און
און בלוט . ער האָט באַרד געהיטען
דעם קוטשער איינהאלטען דא פֿערד
און בעפעהלען דעם דאָקטאָר וואָס
איז מיט איהם געפֿאָהרען ער זאָל
זעהן דעם מענטש אויב מען קען איהם
נאָך העלען . ראטעווען פֿון טויט . דער
דאָקטאָר האָט דעם פֿערוואונדעטען
באַרד אונטערוכט און איז געקומען
מיט די אנטוואָרט אז מען קאָן איהם
אויסהעלען . דער קיזער איז אַלזאָ
אַלען אַרויס געגאנגען האָט גענומען
דעם פֿערוואונדעטען און מיט די הילף
פֿון דאָקטאָר ארטיגענומען צו יוד
און קארעכע . איהם באַרד געגעבען
דיא ערשטע הילף . ביז זי זענען
געקומען און שטאָרט . און ער האָט
איהם געבראכט צו יוד . צום קיזער
און הויז . דער דאָקטאָר האָט אים
געהעלט ווי דער קיזער האָט געהיטען
און אַ חדש צייט איז ער גיוואָרן
און דער דאָקטאָר האָט אים געשטעלט
פֿאַרן קיזער . וועלכער האָט יוד
איבער איהם זייער געפֿרעהט . אַלס
דער קיזער האָט איהם געפֿרעגט ווער
און פֿון וואָנען ער איז האָט איהם דער
מענטש געזאָגט אז ער איז אַ יוד . ווי
קימט דאָ אַ יוד ? האָט יוד דער
קיזער געוואונדערט . ביז אונז און

זיין זענען גרעס אַרויס צו געהן און
אַ פֿענטליכען שמרחת ווען ער וועט
אויף זיין אַרויסרופֿען אַ מלחמה . זע-
הענדיג די געפֿאַר . האָט ער געשוקט
פֿיער . פונם פּוילקאוואָרצעס מיט אַ
גרויסע אַרמיע און אַרויסגרופען אויף
זיין אַ מלחמה . דאָ מורדים . (דיא
מאטעושינקעס) האָבען געגעבען אַ
ווערערשטאָנד און אויסגעהרגט דעם
גרעסטען טהור פֿון דאָ קעניגליכע
אַרמיע . מען האָט געשוקט קוריערען
מודיע זיין דעם קיזער ער זאָל אַרויס
שוקען צו הילף נאָך חיל אָבער אויף
ראָס צווייטע טהור האָבען די רעוואָ-
לוציאַנערען געזעגט און פֿיעל אויס
געהרגט פֿון קיזערס אַרמיע . מען
האָט אַלזאָ געשוקט צום קיזער אַ
דריטען מאל . דעם דריטען מאל איז
שוין די פראוויזע אז דער קיזער
אַלען דארף געהן מיטן חיל און דאָ
מלחמה . און אזוי איז געווען . דער
קיזער אַלען און זיין ברודער דער
וויצע קעניג זענען אַרויס מיט אַ גרויסע
אַרמיע . מיט נאָר אַ שטארקע מאַכט
עס איז ענטשטאנען אַ גאנצן שטארקע
מלחמה . פֿון בויזע צידים דעם קיזערס
געפֿאלען פֿיעל הוננים דעם קיזערס
ברודער . דער וויצע קעניג איז און דאָ
מלחמה אויף געהרגעט געוואָרען .
דעם קיזער האָט זייער וועה געטאָהן
איבער זיין ברודער און ער האָט
בעשלאָסען געהן צוריק . דאָ גאנצע
מלחמה איבער צוריסען . זעהענדיג
דעם קיזער און אַלזאָ גייערנע-
שלאָנגעס צושטאנד האָט מען שוין
פֿון בויזע זיטען איינגעשטימט איהן
צוגעהן אויף אַ שלום . דער קיזער
איז אַלזאָ צוריק געפֿאָהרען אַהיים און
גרויסען וועגמיט . בעקומערט און
צערבראָנען . פֿאָהרענדיג אַז ער מיט

האָסט דו געקענט פֿערדינענע פון דאָ
רעכט בוסעלע סחורה וואָס איז דער
געבליבענע? דאָפעלט האָט ער געזאָגט.
נאָך אַ מאָל אזוי פֿיעל. דער קלוגער
האָט פֿאלד געהויסענע זיין קאכער
ארויסגעבען דעם יודען פון קאסע
זיין קרן מיט'ן ריזח. אויך וויפֿיעל ער
האָט געקענט פֿערדינענע. און אוועק
געשוקט דאָס יודען בשלום געהט.
דעם יוד איז געפֿאלען דעם
קלוגער צו דאָ פֿיס האָט איהם
אָנגעדאנקט און איז אוועקגעגאנגען
זיין וועג צו זיין פֿאמיליע וואו ער האָט
געוואוינט:

יִדְדִי הַיּוֹם. און אַקורצע צייט אַרום.
אויסמאָל פֿינאכט. דער קלוגער
שלאָפט אויפֿ'ן בעט. און און חלום
זעהט ער ווי איינער שטעהט געבען
איהם און זאָגט: טהוא תשובה.
קעהר דורך אום און דין לאנד פֿון
דינע ערטערען. וואו דו ביסט געבוירען.
נעה ארום פון דאָ מומאה. וואָש זיך
רײַן פֿון דאָ שמות וואָס דאָ בוסט
פֿעראַנטיגט געוואָרען. און ווער אַ יוד
ווי דינע ערטערען זענען געווען.
הויב אָן צו געהן און דאָ וועג פֿון
דאָ היינטיגע תורה. אוועלעכעס האָט זיך
נאָך קונסטל גישט געהלויפט און דאָס
האָט איהם איצט אזוי פֿר מד.
זאָגערבאר פֿרעמד. געקלונגען. און
ער איז פון ערשטונג געבליבען און
אין שרעק. עס האָט אויף איהם
געוואָרען פֿחד דען ווי קען ער
אוועקלאָזען זיין מלוכה. זיין פֿאַלס
לאנד און גלויבען מיט וועלכען ער
איז דורכגעוויקט פון קינדרהיט
ערצויגען. אין מיט אַ מאָל. נישט שבת
האָסט דאָ דור. ווער נאָר אַ יוד
ס'איז עפעס מעגליך צוצובלינדען הימלע
צו דער ערד אזוי איז דאָס מעגליך

לאַנד זענען דאָך גישטאָ קינע יודען.
אפֿילו אַ נפש אויף אַרפֿואה? אדוני
קעניג. האָט ער געזאָגט. זאָל עס
מיר זיין דורכלויכטערדע האָלדט גישט
רעכענען פֿאַר קרן וינד. איך בין אַ
יוד גישט קרן גביר. אַ אַרעמאָן קען
מען זאָגען. וואָס פֿעהלט פֿרינסט.
און זיך דאָ שטוקעל ברויט וואו
דורכצולעבען מיט טיין פֿאַרלויב. און
אזוי ווי עס האָט זיך געלויבט הערען
און דאָ איז אַ מלחמה עס קומען אָהן
אסאך היל. האָב איך מיר פֿאַר טיין
קלוינעס קאפּוטאל. וויפֿיל איך האָב
פֿערמענט. געקויפט אַבוסעל סחורה
וואָס געהט און די צייט פון אַ מלחמה
וואָס די זעלדער. די גאנצע ארמעע
דארף גיטען האָפען. און געקומען
פֿערמאטערט. אָהן געווינד און אָהן
כוחות פון די לאַנגע וועג. עטלעכע מען
האָט עס מיר גערויערט איינער איך
האָב דער לעבט צו קומען אויפֿ'ן
גלוקליכען אָרט. וואו די מלחמה. צו
פֿעקוויפֿען מיין בוסעל סחורה. און
אלס איך בין שוין. אַ דאנק גאָט.
איבער געקומען אַלע „שבעה מדורי
גהינם“. שוין דערלעבט צו פֿעקוויפֿען
אַ טהור סחורה און פֿערדינענט וויפֿיעל
גאָט האָט געגעבען. די מלחמה האָט
זיך שוין אויך געענדיגט. און איך האָב
מיר שוין צו זאמען גענומען מיין בוסעל
אַרימקייט צו געהן אַהיים. איצט
זענדיג אויפֿ'ן וועג האָבען מיר בענע-
גענט סאָדאטען. האָבען מיר צעבילדט
און צעשראָגען און אוועק גענומען
דאָס בוסעל אַרעמקייט מיין גאנץ
פֿערמענען. וויפֿיעל קאפּוטאל האָסט
דו געהאט? האָט איהם דער קלוגער
געפֿרעגט אזוי פֿיעל און אזוי פֿיעל
הונדערט גילדען. האָט ער געזאָגט
וויפֿיל האָסט דו פֿערדינענט און וויפֿיעל

הוא דערפריה. דאס האט דאס האט דאס
צו גען לעגן. און אלס ער איז
אויסגעקומען אויפן בעט און
געדריקט. איידער ער האט זיך נאך
געלעבט און געווען וואך. און דער
וועלכען ער האט געזעהן און חלום איז
ווייטער דא. זיין אויסזעהן איז ווי
א "מלאך אלקים" ער הייבט איהם
אויף פון בעט. פיהרט איהם צו צום
טהור און וועקט איהם פאנאנדער.
ער ווערט נאכץ וואך און מונטער. ער
עפענט גוט אויף דאס אויגען און קוקט
איהם אן אויג און אויג. און דאס
זעמלענע פֿיגורע ווענדט זיך צו איהם
מיט דאס ווערטער און זאגט: געדענק
בערעכען זיך ווער דאס ביסט. פון
וואנען דאס שטאממט. געדענק אז דאס
ביסט א קינד געבוירען פון גאט'ס פֿאָלק.
רבי נתנאל חסיד'ס ווען פֿון יענע
שטאדט. אז דאס פֿאָלקער פֿלעגט
קינדווייזן דאס מיט דאס פֿערשטאָרבענעם
ברודער טראָגען אויף די אַקסלען און
חרר אַרבעטן. און אזוי אלץ דערצעהלט
אלץ וואָס אויף איהם איז אַריבער פֿון
דאן פֿון היינטגען טאָג. פֿון אַהער.
האָט ער געזאָגט. פֿון איך צו דיר
געקומען און חלום. זעהענדיג אַבער
אז דאס ביזט עס אינגאנצען מבטל.
מינעס אז דאן חלום איז גאט דורך
אונזער וועלכען עס איז צופֿאל. נאָר
אַז אַ זין. און פֿערקעהרט. אויסער
וואָס מינע ווערטער זענען ביי דיר
ארויסגעוואָרפֿען געהט דאס נאָך אלץ
ווייטער און דאס מומאָה. פֿון
איך אלזאָ צו דיר געקומען
וואָס דאס געהער. זאָלט מיר זעהן מיט
אַפֿענע אויגען און רעדען מיט אַ
אַפֿענע מויל זאָג מיר אלזאָ קלאָר
דבורים. ווילסט דאס הערען וואָס איך
זאָג דיר איז מה טוב ומה נעים. איי
אירא

האט דערפריה. דאס האט דאס האט דאס
נעקראפט האט ער געשיקט רופֿען
אלץ נאכאָנשט. הייליגע מענטשען
אלץ כומרים און גלחים. און זי
דערצעהלט דעם חלום. אלץ האָבען
זיך אָנגערופֿען און איהן קול אז דאָס
איז נאָרגישט אַ חלום איז נאָר נישט.
ער זאָל נאָר קיין מורא נישט האָבען.
טור וועלען פֿאַר דיר מרפֿל זיין וועסט
דאס שוין ניצול ווערען פֿון דאס פֿוסטע
חלומות. פֿאַרן אַוועקגעהן: גען זי
איהם געדריקט בעשפּרומצט מיט
שפּרענגע-וואָסער און פֿערזיכערט אז
מיט דאס הייל פֿון דאס סגולות וועט
איהם שוין פֿון היינט אָן נאָרגישט
זיין. דאס אַנדערע נאכט אַבער ווי ער
איז נאָר ענטשלאָפֿען געוואָרען און עס
חלום'ס זיך איהם ווידער. דער מענטש
שמעהט געבן איהם און מענעט
וואָס האָסט דאס געטהאָן. נאָך וווייניג
דאס מומאָה וואָס דאס ביסט אינגעמאָקט
געווען און איהר פֿון אַהער. האָסט
דאס נאָך איצט געגעבן אַ צוואַנג
איך זאָג דיר אלזאָ ווידער נאָך אַ מאָל
אז דאס זאָלט וואָס נאָכער תשובה
טהאָן און זיך ריין וואָשען פֿון דאס
מומאָה. ער האָט זיך ווידער אויפֿגעחאָפֿט
זייער דערשראָקען האָט באַלד ווידער
געשיקט נאָך דאס מאָנאכען. כומרים
און גלחים. האָט זי דערצעהלט אז
עס האָט איהם געחלום'ט היינטגען
נאכט אויך מיט אלץ פֿונטליעך. זי
האָבען אלזאָ זייער פֿרייטליך גענומען
אָרפֿיטען אויף אלץ בליז און גרעסטען
פֿאַרמאָט געשפּרומצט און געדריקט
פֿערשפּראַכען געזאָגט לחשים און
סגולות און פֿערזיכערט אז איצט
קאָן ער שוין זיין זיכער. דאס נאכט
האָבען זי געזאָגט. וועסט דאס שוין
וועגן שלאָפֿען. דאָך האָט ער שוין

שמים. עם אלו מור אפסר וזער שווער
 זיך ארויס צו האפען פון דא נעמן
 און וועלכע איך בין דא געהאפט
 געווארען מיין ווייב איז א געבורענע
 גויה און אהר אהר קאן איך נישט
 ענטלויפען מאמע וועט דא ווייב נישט
 וועלען געהן מיט מיר און עס אנטאן
 שווערע הלכה דערפאר האט דער מלאך
 געזאגט. זאלסטו דו גאר קיין מורא
 נישט האבען איך וועל זי שיקען צו
 דיר און זי וועט זיך שוין בייד דיר
 פאסטען אפ דא זאלסטו גאר וועלען
 וועט זי זיך שוין מגיד זיין פאר און
 דער מלאך ארבעט און צומער וואו דו
 ווייב איז גילענען וואך. דא אויגען
 אפען צייט זי האט דערוועגן דו גרויסע
 ערשטונג און גרויסע פונדע דאט זי
 געמוזט צוועקען דעם פנים איך בין
 דער מלאך האט ער געזאגט איך בין
 דיר געקומען מדיע זיין אים דא זאלסט
 וויסען אז דו בין מאן און א יוד און
 ער וויל געהן צוריק און זיין לאנד
 און זיך אומקעהרען צו זיין אמונה
 און אויב דו וועסט איהם אפגעהאלטען
 דו וועסט נישט ווערען געהן מיט
 איהם זאלסט דו וויסען אז איך הרגע
 דו-מיין הייז האט זיך דו ווייב געעפען
 איך וועל מאהן וואס דו וועסט מיר
 הייסען. אויב אזוי האט ער געזאגט.
 מא געה ארבעט צו דוין מאן און זאג
 איהם דא ווערמער דער מלאך איז
 געלם געווארען דו ווייב האט זיך פאר
 אויפגעוויכען און ארבעט און מאג
 צימער. און איהם געטראפען זימער
 און א ווינקעל אויף דער ערד. וואס
 מהוסט דו עפעס דא? וואס בוסט דו
 עפעס איצט אהער געקומען? האט
 דער קניזער געזאגט. זאג מיר דו האט
 דו ווייב געזאגט וואס דו זימער עפען
 און א ווינקעל אויף דו ערד. פא
 וואס

אזוי שוין און פלין און נוס. ווען
 נישט זאג איך דיר דא הערסט וואס
 איך זאג דיר. אויב דא וועסט דו
 האלטען בייד דיינס און וועסט היינט
 אויך נישט וועלען פאלגען וועל איך
 דיר דערשמוקען:
הערענדיג אז מין זאגט דערמיוקען
 האט איהם אנטענומען
 א מורא ופחד. דא פרוהערדיגע דבורים
 האבען איהם אלץ אנטעוועבט צו
 קרוכען און קאפ. ער האט זיך אהן
 געוויכען דערמאנען זיין פרוהע יוגענד
 דען אז מין דערמאנט געדענקט זיך.
 און דער קניזער האט געזאגט: מיין
 הערן זאג מיר וואס האט דיר געבראכט
 אז דא זאלסטו מיר צווינגען זיך
 אומצוקעהרען און דא לאנד פון מיין
 פאמיליע דו קענסט מיר נישט? דאט
 דער מין געזאגט. יין מיין הער. דאט
 דער קניזער געטפעלט זיך געדענק
 נישט. איך ווייב גאר נישט. איך האט
 ער געזאגט בין דער מלאך וואס איז
 בעשאפען געווארען פון דו מצוה וואס
 זי האט גיטאן ווערענד דו האט
 גערעכט פון מיין דעם פערואונדעטען
 יודען. און אומגעקעהרט זיין גאנצען
 שארען. און ווייב דא האט מיר
 בעשאפען און א צייט ווען דו האלט
 זיך גאר ביי דוין מוכאח לאזט מען
 מיר נישט ארבעט און דו אויבערשטע
 מחיצה פון דו מלאכים וואס זענען
 בעשאפען געווארען פון מצוה און
 מעשים טובים. וואס מוהען זער קדש
 נומע מענשען. איך מרוב מיר אלץ
 ארום אומטערען הימל און האב דער
 ווייב גרויס צער. אזוי לאנג בין וואנען
 דא וועסט נישט תשובה מאהן וועט מען
 מיר נישט אהנגעמען דאן האט דער
 קניזער געזאגט: איך בין מוכן ומזומן
 צו נעמען אויף מיר דעם עול מלכות

נפלאות רבי נתנאל

וואס ליגט די נישט און בעט? וואו
מיר די דא סבה פון דעם אינצטיגען
קומען האט דער קלוגער געזאגט וועל
איר דיר אויך זאגען. נון האט זיך
געזאגט. דערצעהל מיר די פרויער
וועל איר דיר נאכדעם זאגען. ביז
אונזער האט דעם אנדערען צום סוף
אויסגעזאגט דעם גאנצען סוד און זי
גידע אינגעשטומט אויף איר זאך.
וואו די וועסט געהן. האט זי געזאגט.
וועל איר אויך געהן איר וועל נישט
זיך נישט שווערן דעם פאך איר מין
פאך איר דעם גאט איר מין גאט זי
האבען זיך גאר געפונען שרעקט נישט
וויסענדיג וואו אזוי. דורך וועלכען
זיטעל זי זאגען פון דאנען קענען
געטלויפען און ווי אזוי זי זאגען
נעמען זיגען גאט:
ווי זי זענען אבער אזוי געוועסען
פערזאנלעך און געטראכט האט זיך
זי דער מלאך ווידער בעווייזען און
א פיעל ליכטיגער ערשטיגונג און
געזאגט: זאגט נישט עס זאך איר
נארישט קומערען. איר וועל איר
שוין ווייזען די וועג ווי איר זאלט
ניך פיהרען און אזוי צו געהן. איר
וועל איר אויך אונזאגען א בשורה אז
אינמיט איר דא מנוח ווי איר האט
אויך זיך גענומען זיך אומצוקעהרען
צו גאט. האט מען מיר שוין אנגעהויבען
אריינצולאזען צו קומען אויך דא מדינה
פון דא אונטערשטע מלאכים. — אינמיט
וועל איר דיר א עצה געבען. מארגען
וואלט דא זיך נישט אויפגעהויבען פון
גאט. זאלט זיך טאכען קראנק ביז
אלע שרים וועלען צו דיר קומען.
און זאלט דא זי זאגען אז דיר
טהום ווער באנק אויף שווערען
וואס דא מלכה האט געהאט פון דא
מלכות. וואס אירע פונדאמענט זענען

אינמיט קענערען. דער קאפיטאל און
רייכטשאנק און אפגעפאלען. עס איז
וועגן געברענגען. וועלען זי בעטען
ביז דיר א עצה וואס צו טהאן זאגט
דא זאגען אז דא עצה איר טענה
פערקויפען דא נאכאנען. איר
אפגעברענגען פון עטליכע שטערם
אויף א געוויסע צאהל יאהר. איר
אפגעברענגען דאס געלד פארום. איר צו
ערפולען דעם דעפאזיט וואס דיר באנק
האט געזאגט איר דער קאפיטאל זאל
לעגען גיבט. איר דעם קען עס נישט זיין
דעם מארגען וואס עס טאכט זיך מיר א
מלכה. דער קלוגער האט אזוי געזאגט
ווי דער מלאך האט איר געזאגט.
אויף מארגען העט ער זיך נישט
אויפגעוויבען. איר געברענגען לעגען
איר בעט. אלע שרים זענען צו
איר געקומען געוואר וועלען.
ער האט זי אלץ ארויסגעזאגט זיין
צער וואס דא רייכטשאנק געט צו
ענדע. זי האט זיך אויסגעצויגט און
געברענגען איר געלד. איר טאמער
טרעפט זיך פלוצלונג א מלכה וואו
וועלען מיר זיך ווענדען צו הרף. דא
פונט דאך אונזער קלוגער. האבען
זיך אלע שרים אפגערופען און אויף
דיר לעגען מיר אונזער גאנצע האפנונג.
ניב עפעס א עצה וואס צו טהאן
וועלען מיר אנווענדען אלע קרעפטען
דעם גור ארויסצופיהרען. איר וויל
נישט טאכען קיין שווערונגט דא
אינמיטענאמען פון מין מלכה. האט דער
קלוגער געזאגט. נישט ארייפלעגן נישט
נאכאנען איר נישט טאכען ביז זי
קומען הדואות. מין ראטה איר אלץ
צו פערקויפען דא אינגעפיהרען
פאדאמענט פון אינגע שטערם איר
דעפאר אויך צעהן יאהר פאדאמיס.
דאס וועט אריינברענגען א גרויסע

זומע נעלד. וואס עס וועט זיין גענוג
און אויבערגענוג צו דעקען דאז היזקות
און צו בערעכערען דאז באג. זי זאל
האבען שטענדיג לוענען גרויסע
א גרויסע סומע און פאל ווען עס וועט
אויסברעכען א מלחמה און אלץ וועט
זיין און ב. מען ארדנונג. אלע שרים
און גענעראלען איז דער פלאן ווער
נעלעלען געווארען. מען האט
באלד געלאזט פובליקירען. צעשוקט
זאראוולעניס אומשטום און גאנצען
לאנד מודיע זיין פון דעם טארג וואס
עס וועט זיין. אז דעם און דעם טאג
וועט מען דא און דא און יענע
פאראנט. פערקויפן אויף ציען יאהר
דא איינעלעזערען רעגירונגס נאטאנען
פון דא און דא שטעלט דא און דא
דערפער. דא פראדאזשע האט
איינגעבראכט א אוצר נאָלד און דאס
איז אַינגעבראָנגען געוואָרען און דא
קווערלובע קאסע:

און איינע טעג ארום און דעם
קווער האט זיך דער מלאך ווירער
בעווונען און געזאגט: הער צו וואס
איך וועל דיר אויפגעבן. איינע
אז אונטער דעם האנד ליגט אזא
גרוס פערטענען. וואס דא זאנען
דינע מענטשען. אז אום זיך צו
ערהאלטען קומען צו זיך נאכין גרויסען
קלאפ. דעם "ענטה-נפ" וואס דא
האט געהאט פון דעם ברודערס
טויט. הארפט דא ארויספאָהרען
און א שטאָרט וואו עס איז מעהר
פערפלאנצט. און דא לופט איז
געוונדער. רחוק. בעסער. מען וועט
דיר אויף אזא ארט געוויס נישט
שטערען און קלויב זיך אויס דעם גוטע
געוונדער פער. דא בעסטע פון
דינע שטעלער דאס גאנצע געלד וואס
ליגט ביי דיר און דיר קווערלובע קאסע.

אלע גרויסע סומעס וואס זענען איינע
און דיר ריכטיגקייט פון דאס ניו ארדן
געטראגען געוואָרען וואָלט דיר מיט
נעמען אלס וואָס אויפן וועג. און
אלס דיר וועסט מיט דעם וועט און אלץ
משרת וואָס דיר וועסט זיך אויסקלויבען
זיין אונטערען שטאָרט. וועל איך
שוין זיין גרויס דיר צו עמפלאנגען
איך וועל דיר שוין ענטקענען קומען.
און יענעס און יענעס ארט האָרט וועל
איך זיין. דיר וועסט מיר דאָרט מירע-
לען שטעלן דינע משרתים וועל איך
הרגנען. וואו איך וועל מיט איך געהן
איך וועל איך פֿוהרען און ווייזען דא
רובטונג וועג. מיט מיר וועט איר
שוין קענען זיין זיכער אז עס וועט
איך קיין שלעכטס נישט טרעפֿען.
און אזוי האָט דער קווער געמאָהן.
האָט נישט געלאָזט פֿאַרען קיין וואָרט
פון אַיין וואָס דער מלאך האָט איהם
געזאָגט. ווען ער איז ארויס פון
שטאָרט. האָט ער ווירקלעך געטראָפֿען
דעם מלאך אויפן בעשמוסטען ארט.
דעם משרת האָט ער באלד געהרגט.
וואו האָט ער געהאָנגען פֿערטאָכען דא
אוינען. ער האָט וואו געשטען און
און אויפגעבליק האָבען וואו זיך שוין
געזונען מיט דא פֿערד און דאס
גאנצע פֿערטענען געבען דעם פֿאַסטע
רבי נתנאל'ס שטאָרט. דער מלאך
האָט וואו באלד געהאָנגען עפענען דא
אוינען. און דעם קווער האָט גענומען
קלאָפֿען דאס האָרן דערקענענדיג דא
אויסע שטאָרט פון זיין געבוירען האָט
דאן האָט איהם דער מלאך געזאָגט.
דעם פֿאַסטע און מוטער זענען שוין
לאנג געשטאָרבען. נאָר דעם פֿאַסטער
דעם פֿאַסטערס ברוי. א גרויסער
גאון. איז דא רב. אז דא וועסט
אריינגעהן און שטאָרט וואָלט דא
נעקן

טען. דער מעקלער האט געקויפט אונ
פערקויפט אלץ איז געגאנגען דורך זיין
האנד. און נאך איז מיט איהם גווען
ער האט אומשטוס געגליקט. און ער
דער גביר אלען איז נישט ארויס
געגאנגען מפתח ביתו. איז שטענדיג
ניזעסען און געזעהרענט. האט חזר
בתשובה גווען געמאכן אלע תיקונים
ווי דער רב האט איהם געהייסען:

יורי היום. און שטאדט איז גווען
א ארומאן די נאנצן שטאדט פלעגט
מיט איהם מאכען שפאס ברעכען ליצנות
חזק כאטש פון איהם. און ער איז
גווען א געמאקל האט נישט געקענט
קען צום צעהלען און האט אלץ
פער שווען. גאר נישט געשטעלט
מיט א מאל און יענער תם האט זיך
אויפגעהויבען איז אוועק אויפן מארק
וואו די בערזע פון די גרויסע סוחרים.
יודישע סוחרים און וועלכער סוחר עס
פלעגט דורך געהן. פלעגט ער געהמען
שרייען פאנוע קופיען! פאר וואס
האסטו די דארטען און דארטען דעם און
יענעם מען נעמאן דא און דא
עברה פאר וואס האסטו דא דא אזוי
געזונדונט דארטען אזוי און געכטען
בינאכט האסטו דא דאס און דאס
געמאן. אזוי פלעגט עס שרייען און
אויסוואנדען פון חדר אלע סודות וואס
יעדער האט געהאלטען בעהאלטען
דא עברות וואס מען האט געמאן
און דער פונסטער. שטילערחד.
קלער זאל נישט זעהן. אויסגעוואנט
אלץ פערמארגענע חטאים פון צייט
ער לעבט ביז היינטיגען טאג. און
אויסרופען. זיידען און שויפפן. אז
דעם סוחר איז פונסטער חשך געווארען
פאר די אויגען האט פערלארען דעם
פנים מיטן שטערען האט נישט
געקענט קען מוטה אויפגעהויבען די קאפ

און

געהן צום פערטער. זאכסט זיך איהם
געבען צו דערקענען און דערצעהלען
אלץ וואס מיט דיר האט פאסירט.
אלץ וואס איז מיט דיר ארובער. ער
האט זיך מיט דיר זייער פרייהען און
זינט דיר פיהרען און גלייכען וועג.
דער מלאך האט פון איהם אכשיד
גענומען און געוואנט. געדענק זאכסט
נישט פערקעסען אלץ וואס דינע
וואנען האבען געווען. און זאכסט
זיך האלטען אהן ירושקרט. אהן
געט'ס טודות איהם צו דינען וועט דיר
דער אונזערשטער העלפער און דא
האסטו זיך גרוי'דיק. ער איז ארבעט און
שטאדט מיט דא הייב און זיך גאנצעס
פערמאנען. האט ער זיך גאנצעפערענט
אויף זיך פערטער דעם רב. וואו ער
וואונט. ער איז צו איהם אוועק און
סוד זיך איהם געגעבען צו דערקענען
האט איהם דערצעהלט אלץ וואס מיט
איהם האט פאסירט. דער פערטער האט
זיך מיט איהם זייער געפרעגט. איז
איהם געפאלען אויפן הארץ. זיך האבען
זיך צוקנישט און ביידע געוואנט. דער
דער רב. זיך פערטער האט איהם
געווינען די וועג פון דער תורה. וואו
אזוי ער זאל תשובה מאכן מתקן זיך
זיך נשמה. אויך די הייב האט ער
געוואסען געהן טבילה און האט איהר
בגיד געווען וואו דער דין גיט. דער
זייער גביר און שטאדט האט זיך
געקויפט א הויז זיך דארט פאנעצט
מיט די ווייב דאס פערמאנען האט ער
געהאלטען ביז זיך און גענומען עסען
פון מזמן געלד דאס איז האט אכשך
קען פלאן נישט האט ער געכעטען
דעם רב און ער האט איהם געגעבן א
מעקלער וואס איז גווען א מוחזק און
שטאדט פאר א ערליכען מאן. ער
זאל דורך איהם קאנען פיהרען געשעפ-

גיבור

נפלאות רבי נתנאל

הנה נישט דא מענטשען אַנצוקוקען .
און אַ מאָל פֿערבייפֿהרען נעבען דעם
שמענענ. ער זאָל איהם מכבד זיין וועלען
זי זיך האָבען אויפֿער וואָס צו פֿרעהען .
זי האָבען אַלץ גערופֿען זיין מעקלער
און צוגעזאָגט גוט צו בעצאָהלען אַז
עס זאָל איהם לוינען . אַזוי אַז דאָ
נעלד האָט איהם פֿערבלענדט דאָ
אוינען און האָט איינגעשטוימט אויף
זייערען אַ פֿלאַן ווי זי האָבען איהם
אַעצה געגעבען צווישן צוקריגען דעם
גבור פֿון שמועל און פֿערבייפֿהרען
נעבען דעם גבאי :

דער מעקלער איז אַלץ געקומען
צום גבור ווי זיין שטייגער איז
און פֿאַרגעלונגט אַ אַרטיקל .
אַ גרויסען טראַנספֿארט סחורה וואָס
איז אימציט זייער חרף . עס שמעהט
אַן איהר אַ סך צו פֿערדינען . נאָך
אַ מאָל אַזוי פֿילע ריוח . און מען קאָן
עס אימציט קויפֿען בוזל גרול . נאָר
דאָ איינגענומען ווילען נישט פֿערקויפֿען
בזי דער קויפֿער זאָל אַלץ קומען בכן
אויב דאָ ווילסט עס קויפֿען איז קיין
אַנדער פֿאַר נישט נאָר דאָ וואָלט
געקן מיט טור צום סוחר . דער גבור
האָט זיך ענטזאָגט און געהלסען דעם
מעקלער ער זאָל זיך משתדל זיין
ביים סוחר אַלץ דורכצופֿהרען דעם
געשעפט זאָגענדיג אַז דער קונד געהט
נישט און ערגעץ צוקיין מענטשען און דער
העלט . דער מעקלער האָט זיך געטאָכט
ווי ערגעט זיך אַהין משתדל זיין . איז
אויפֿגעגאָנגען . איינגענומען און
צוריק געקומען . בכן פֿאַרפֿאלען .
זאָגט ער . אויך בין שוין פֿערטאָטעט
געוואָרען דערענדיג און איינגענומען
דער סוחר וויל נישט אַנדערש ער וויל
נאָר אַנקוקען דעם איינגענומען און
סאָכען דעם קאָנטראַקט דוקא מיט דיר
אַלץ

און ענטפֿערען אַ וואָרט . האָט נישט
געהאָט קיין כח קיין מוטה און נישט
געהאָט אַפֿילו קיין פֿוס צו ענטלויפֿען
פֿאַר חרפה . דען דער אמת האָט איהם
געשטאָכען דאָ אוינען . אַלע האָבען
פֿאַר איהם מורא געקריגען ווי פֿאַר
פֿייער . האָבען זיך בעהאַלטען
דערזעהענדיג איהם פֿאַר אַ וואָרט .
אַ פֿשימא דורכצוגען וואו ער איז
געוועסען . און צוזאָמען מיט דער פֿליאה
וואָס פֿון דעם לעטאָך איז פֿלוצלונג
אויסגעוואָקסען אַזאָ חרב חדה האָט
מען טאָקן ביסלעכווייז גענומען אַ
ביסעל השׁובה טהאָן . מען האָט
געצויטערט . געפֿלאַטערט . אַ קליינגקייט
אזעלכע בויזונות . צוכנעקעס האָבען
זיך שוין געהער נישט געקענט בעהאַלטען
אונטערען שלדער . און מען האָט
אָנגעהויבען ווערען אַ ביסעל פֿרויסער .
דאָ גאָנצע שטאָרט דערוויסענדיג זיך
פֿון רבי נתנאל חסידים זוהן . דאָ
גאָנצע מעשה וואָס מיט איהם איז
געשעקן אַז ער איז גאָר פֿריהער געווען
אַ גוי און געווען ווי אַזוי ער איז
טצליח און אַלע געשעפטען . עס געהט
איהם ווי פֿון וואָסער . האָבען זי
איהם שטארק מקנא געווען . עס האָט
זיך זי געוואָלט דערוויסען גענוי און
איינגעלען זינע חטאים וואָס ער האָט
אַלץ געטהאָן . אום זי זאָלען איהם
האָבען וואָס אויפֿצוואַרפֿען . עס האָט
זיך זי שטארק געוואָלט אַ קוק טהאָן
וואָס לונג דאָרט ביי איהם אונטערען
לונג און לעבער . חברה לאָבוסעם
פֿעהלען דאָך אויך נישט און דער
סוחר ישער וועלט . האָבען זי אַלץ
גענומען קלערען אַעצה ווי אַזוי איהם
דריסצוקריגען פֿון שמועל וואו ער זיצט
שענדיג סגור ומסוגר . ווייל ער איז
ע צונות און פֿשעים און האָט קיין

דן דען האב דער גביר געזאגט דארפסט
אפשר געלד וועל אוך דיר געבען און
נעה געזונטערחד. אוך וויל פון דיר
נארנישט האב דער תם געזאגט. נאך
דו זאלסט מיט מיר ארבען געהן און
לעצטען צימער אוך האב מיט דיר
צו רעדען א געזונטען סוד וואס קומער
דארף נישט הערען וואו זענען בידע
ארבען געזאגטען און אנגעזונטען
לעצטען צימער. דו מיר פערשלאסען
און דער תם איז דעם גביר געפאלען
אויסן האלד. האב איהם ארויסגענומען
געזאגט און געקענט און זייער
געזונט. און שווערן שווערן שווערן
טרערען געזאגט. דעם גביר האב
דו סצענען זייער געזונט און געזאגט:
אויס וואס לידסטו און ווענען וואס
וועסט דו? דו קענסט מיר נישט? האב
דער תם געזאגט ווענענדיג באדענדיג
זיך און שרעקען. גיין האב דער
גביר געזאגט. אמת האב דער תם
געזאגט אז דו קענסט מיר פנים נישט
דערקענען אבער מירן קול. ווי קען
דאס זיין דו זאלסט נישט דערקענען
נאכין קול. דו געדענסט מיר נאך
נישט? איז וואו קען דאס זיין אז דו
זאלסט מיר נישט געדענקען. דער גביר
האב איהם אבער נאך נישט דערקענט:

דאן האב ער זיך איהם געגעבען צו
דערקענען און געזאגט: אוך בין
דיין ברודער וואס מען האב מיר
געהרגט און יענער מלחמה. ווען מיר
זענען דארט אויף יענעם פאסטען
געשטאנען. נישט און וואויל איז דיר
אז דו האסט נאך זוכה געווען ביים
לעבען צו ווערען א יוד וועה איז מיר
אבער ווינד און וועה איז מירן
אומגעטריבען. גע ונד בין אויך אויף
דער וועלט. בין הער האב אויך קיין
מנוח

אלען. דאך האב דער גביר נישט
געוואלט. ער האב איהם געשוקט א
צווייטען מאהל און דער מעקלער האב
געמאכט דאס זעלבע וואס פרוהער.
ער איז געגאנגען עטליכע מאל בוי ער
האב איהם אויבערגערעדט. אינגענומען
מיט רייד ער זאל מיט איהם געהן. ער
האב איהם אלזא פערפונדערהרט דעם
גביר וואס זאגט אלץ אויספון חדר. אלע
פערפונדען עברות. אלע סוחרים זענען
געשטאנען פון דערווייטען זעהן וואס
דא וועט זיין באלד וועלען וואו אהן
קוועלען פון שמחה. שוין איז דו נקמה
זי וועלען הערען אזעלכעס וואס קיין
אויסער האב עס נישט געהערט דאס
וועט אלץ טוינען צום געשעפט. און
דעם תכנון ער האב דערזעהן דעם גביר
רבי נתנאל'ס וזהו האב ער געהאפט
זיך אויפגעהויבען און איהם ענטקענען
געלאפען דער גביר האב זיך אפגעשוקט
האב זיך געשעמט צוצוגעהן צו אזא
גאנצערנסענץ בריאה. דער תם האב
איהם אבער אנגענומען און געזאגט:
נעה נישט ס'איז נישטא קיין זאך צו
קויפען און קיין זאך נישט ס'איז אלץ
אפגעגארט. שער וכוז נעה צוריק
איהם דען אויך האב דיר צו פערר
טרויען א סוד. אלע זענען געבליבען
ערשטוינט. האבען זיך געוואונדערט
וואס נישט נאך ער האב איהם נישט
מבזה געווען בחרפה געשעלט פאר
זינע חסאים ווי זי האבען געוואלט.
נאך אדרבה כבוד אפגעגעבען גערעדט
מיט דרך ארץ און פון זייער שמחה
וואס זי האבען זיך אויבער איהם
געוואלט פערעהלדן מאכען און אפוסעל
אלעב סאָהן איז געווארען א בוידיעס
דעם גביר איז אלזא אוועק איהם.
דער תם איז איהם נאכגעגאנגען און
ארבען צו איהם אין שמוע וואס ווילסט

דער נעכט. און דער תם וואָס דער
רוח פֿונ'ם גביר'ס ברודער איז און
איהם מנוולט געוואָרען איז מיטגעווען
און נאָך יעדער שיעור לערנען האָט
ער געזאָגט „קדיש" יעדער פֿרוהמאָר-
גען בעניגען נאָכן לערנען האָט מען
דעם ברודער געמאָכט „הזכרות נשמות"
מתפלל געווען געזאָגט קאפּוטלעך
תהלים פֿון זיין נשמה ווענען. און
דער גביר האָט יעדען שוין בעצאָהלט
געגעבען אַ סך צדקה און צעטהילט
אַ מאַסע געלט. נאָך דעם איז דער תם
באלד געוואָרען אויס גביא. געוואָרען
דער זעלבער לעמאָך וואָס איז פֿריער
געוועזען דער עולם האָט שוין אָבער
מורא געהאט איהם צו בעלעווענען.
פֿון איהם שפּאַס צו מאַכען. דען מי
יודע וועלכער רוח עס קען נאָך און
איהם אַרבעטן. נאָט קאָן נאָך אונז איהם
אַרבעטשקען אזא גלגל אז ער זאָל זי
פֿעררחשקען דעם פנים און זיך פֿאַר
אַלץ אַברעכנען. און אַ נאָכט נאָך
דעם איז דער פֿערשטאַרבענער ברודער
דעם גביר געקומען צום חלום און
איהם געוואונשען פֿאַר דעם וואָס ער
האָט איהם פֿערשאַפֿט צו האָבען
מנוחה ער זאָל איבער הונדערט יאָהר
זיין און גן עדן. האָבען אַ „היף לעולם
הבא" דער גביר האָט זיך איבער דעם
זייער געפֿרעהט. ער איז געבליבען
זיין גאנצען לעבען אַ חסיד יוד האָט
עוסק געווען און תורה און מצות.
געגעבען. אַ סך צדקה. געטויצט
לומדים. חדרים און ישיבות. מען זאָל
נאָר נוצען און לערנען און האָט מאַרדך
ימים געווען געשטאַ און דער וועלט.
השיי זאָל איינע און נעבן אלעם נוסם.

מנוחה געהאט מיין נשמה האָט אומגע-
שוועכט אויף דער וועלט כּוון מ'האָט
פֿיר געגעבען רשות אַרבעטענען און
דעם מענטשן מחקן צו זיין דו רשעים
וואָס זענען כלומר'שט פֿינע מענטשען
טרעגען אויף זיך אַ מאַסע און מוהען
אונטערען שלעכער אַלרעס כּוון. און
זאָל זי אַפּוסעל מחזיר לכושב זיין
וועט עס אויך זיין אַ תּיקון פֿאַר מיין
נשמה. אימצט כּעט און זיך ברודערקע
זיין מיר אימצט וויל אַ ברודער און
אויב און האָב זיך בייא דיר פֿערדענט
זאָלסט דאָ זיך משתדל זיין און געבען
אַ תּיקון פֿאַר מיין נשמה. דאָ זאָלסט
לערנען און געהען אלע לומדים
תלמידי חכמים פֿון שטאָדט. אלע
כחורים. אלע לייט מלמדים און
זייערע תלמידים קינדער פֿון אלע
חדרים און זיין זאָלען אַ גאנצע נאָכט
"לערנען תורה לשמה. זאָלסט יעדען
בעצאָהלען נאָך זיין ערך אַיס צדקה
פֿאַר מיין נשמה אזוי זאָלסט דו מאַהן
דיין נעכט. און הנם און וואָס אז
דאָס איז פֿערבונדען מיט אַ גרויסע
הוצאה דאָס דארף דיר אַ סך קאָסען
און דער רבונ'ס של עולם אַ נאָכן דיר
אונטערגעגעבן האָפענען דער גביר האָט
געהערט דו אלע רייד און אלס דאָ
אלע זכרונות האָבען זיך גענומען
און איהם דערוועקען האָט ער זיך
זייער צעוואונט און געזאָגט: און וועל
עס אַלץ טאָהן ער האָט באלד געשיקט
צוזאַמענגענומען אלע לומדים פֿון
קלען כּוון גרויס מלמדים מיט דאָ
תלמידים פֿון דאָ ישיבות תלמוד תורה'ס
און אין אלע חדרים. אלע האָבען
ביי איהם און אלע שמועסן געדענט

ענדע.

